

BATI'DA HÜMANİZM NASIL GELİŞTİ??

HÜMANİST BATI (!)

İSLAM DÜNYA GÖRÜŞÜNÜN MÜCERRED PRENSİPLERİ -4 "HÜMANİZM (İNSANİYETÇİLİK) - 1"

Hümanizm, Avrupalının kendi egosunu, hevâsını ve aklını putlaştırmasıdır. Hümanizm kelimesi, "human / insan" kelimesinden türetilmiştir. Bu sebeple "insancılık, insanîlik" gibi karşılıklar verilmeye çalışılmıştır.

- İlk bakışta, Hümanizm'in insana değer veren, insanı ve insan sevgisi yücelten, insana şefkat, merhamet, hürmet ve muhabbetle yaklaşmayı esas alan bir cereyan olduğu düşünülür.
- Halbuki Hümanizm'in doğru karşılığı "insan-merkezcilik"tir. Hayat ve kâinatı anlamada, kıymet hükümlerini belirlemede, kanun ve kâideleri tayinde vahyi değil insan aklını esas almaktır. Yaratıcı'yı değil, yaratılmış olan insanı temel kabul etmektedir.

Hümanizm'e göre; her şeyin mutlak ölçüsü insandır. İnsan neyi doğru ve iyi kabul ederse, doğru ve iyi odur. Hakikat, insanın beş duyusu ile algılayabildiklerinden ibarettir. Bunun dışında hakikate referans olabilecek kaynak yoktur(!)

Sahih bir vahiyden mahrum olan Batı aklı, ifrat ve tefrit çalkantıları içinde savrulmaktan, insanın mâhiyetini yanlış anlamaktan kurtulamamıştır.

Orta Çağ Avrupası'nda kilise yalnızca bir ibadethane değildi. Merkezî iktidardaki boşluğu Hristiyanlığın teşkilatlı gücü olan kilise doldurmaktaydı. Böyle bir yapı içinde hak ve hürriyetler, ancak kilisenin belirleyip, izin verdiği nispette kullanılabilirdi.

Kilisenin izin vermediği fikirleri dile getirenler ise engizisyon mahkemelerince asılarak, hatta yakılarak idam ediliyor, eserleri de yok ediliyordu.

Kilise baskısına karşı asırlardır biriken tepki, Reform ve Rönesans hareketleri ile birleşerek, yeni ekonomik sınıfın (burjuvanın) şahsında, insan hak ve hürriyetlerini de geliştirmeye başladı.

Fakat bu gelişim, kiliseye bir tepki hareketi olarak doğduğu için, bir hak ve hürriyet arayışından ibaret kalmadı.

Kiliseye karşı birikmiş kin ve hınç sebebiyle, ilâhi menşeli olan her şeyi reddetti. Kilise taassubuna bir infiâl olarak, hayatın merkezine insanı koydu ve Eski Yunan'ın sanat, şiir ve felsefesini yüceltti..

Pozitif bilimlerdeki gelişmelerle de desteklenen bu yeni dönemde, Reform ve Rönesans hareketleri neticesinde "hümanizm" akımı gelişti.

Bu batıl anlayışa göre;

- Avrupalı en çok tekâmül etmiş insandır. Diğerleri ise geri kalmış, gelişimini tamamlayamamış yarı vahşî insanlardır.
- Dolayısıyla Avrupalılar onları katledip, istedikleri gibi köleleştirme hakkına sahiptirler. Bundan dolayı kendilerini suç işlemiş saymazlar.

Batı'nın elinde Hümanizm, hiçbir zaman insana insan olduğu için değer veren, insanlık için faydalı bir görüş olmamıştır.

Mesela 1945'te Japonya'ya iki atom bombası atıldı. Kadın, çocuk, yaşlı, hatta hayvanlar ve ağaçlar katledildi, toz haline geldi.

1. Dünya Savaşı devam ederken, Fransa Başkanı Georges Clemenceau; "Bir damla petrol, bir damla kan değerindedir." diyor ve bu görüşü savunuyordu.

İslâm'ın insana verdiği değer karşısında, hümanizm bir hiç hükmünde....

İSLAM DÜNYA GÖRÜŞÜNÜN MÜCERRED PRENSİPLERİ -4

"HÜMANİZM (İNSANİYETÇİLİK) - 2"

GERÇEK RAHMET İSLAM'DA

Batı, katliam dolu bu karnesine rağmen, bir de tutup İslâm'ı terör ve şiddet dini olarak göstermeye kalkışmaktadır. Bunun sebebi ise insanlığın tek çaresi olan İslam ile insanların arasına girmeye çalışmaktadır.

Kendi icatları olan "**islamofobi**" projesi dahilinde insanları İslam'ı inceleyip araştırmaktan uzak tutmaya uğraşmaktadır.

! Bu iftiralara rağmen İslam, hâlen en çok teveccüh gören dindir.

Ayet-i kerimde Cenab-ı Hak;
"Andolsun Biz, insanoğlunu şerefli kıldık"
(İsra, 70) buyurmaktadır.

İslam'da Yaratan'dan ötürü yaratılanlara, yani bitkilere, hayvanlara, hatta cemâdata şefkat ve merhametle yaklaşmak esastır. Eşref-i mahlukat olan insana ise çok daha müstesnâ bir hürmet ve merhametle bakmak şarttır.

İslâm; dar, irkî, mahalli ve kültürel muhtevaların çerçevesini aşarak bütün insanlığı tek bir ailenin fertleri gibi telakkî eder.

İman edenleri "**dinde kardeş**" bilmeyi, hidayet bekleyenleri ise "**insanlıktaki eşi**" olarak görmeyi telkin eder.

GAYR-I MÜSLİMLERE DE RAHMET

İnsan, Cenab-ı Hak'ın nefhasından bir nasip taşıdığı için, ayrı bir mükerremlik sahibidir. Gayr-i müslim de olsa, son nefese kadar mü'min olma imkan ve ihtimali dâima mevcuttur.

Gayr-ı müslimlere; "nasıl olsa müslüman değiller" diyerek adaletsizlik ve haksızlık yapılması caiz değildir.

Dinimizde gayr-ı müslimleri dost ve sırdaş edinmek, onlara kalben muhabbet ve hayranlık duymak yasaktır.

RAHMET DOLU HARP HUKUKU

İtidal dini olan İslam, aynı zamanda düalisttir / iki vechelidir. Sulhü esas almakla birlikte gerektiğinde yine insanlığın hayrı için harbe de izin verir. Çünkü kangren olan bir uzvu kesmemek, vücudun geri kalanına da zulümdür.

Harp, acı bir ilaç gibidir. Eğer şifa için o acı ilaçtan başka çare kalmamışsa, o acılığa katlanmak zaruri olur.

Her zaman barış ve âfiyeti muhafaza etmeyi hedefleyen İslam, zaruret halini aldığı anda, bu acı ilacı kullanmakta da tereddüt etmez.

FAKAT ONA MÜKEMMEL BİR HUKUK
GETİRİR:

Sulh ve anlaşma ile bertaraf edilemeyen ve mücbir sebeplerle gerçekleşen bir savaş durumunda Peygamber Efendimiz (sav); kadınlara, çocuklara, yaşlılara, nebâtâta, kilise, manastır, havra gibi mabedlere çekilerek ibadetle meşgul olanlara asla dokunulmaması; mâbedlerin yıkılmayıp, ağaçların kökten kesilmemesi gerektiğini bildirmiştir.
(Buhari, Cihad,148)

DÜŞMANIN DAHÎ İTİRAF ETTİĞİ FAZİLETLER

16. asırda Osmanlı ile hayli mücadele edip "Hristiyan Şövalye" ünvanını alan, ancak Osmanlı'nın eşsiz âdaletinin de farkında olan Stefan, ölüm döşeginde iken oğullarına şu vasiyette bulunmuştur:

"Belki de yakında himâyeye muhtaç kalacaksınız! Böyle bir durumda asla Rus'a yanaşmayın; hâindir, sizi yok eder! Fakat kendinizi Osmanlılar'a emanet edin; âdil ve merhametlidirler"